

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД КРАГУЈЕВАЦ
Број: Кж1-731/19
Дана: 15. октобра 2019. године
К р а г у ј е в а ц

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Марине Илић, председника већа, Ружице Ђурђевић и Мирјане Војиновић, чланова већа, са записничарем Горданом Јовашевић, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 Кривичног законика, одлучујући о жалби браниоца окривљених, адвоката Изета Суљовића из Новог Пазара, изјављеној против пресуде Основног суда у Новом Пазару 5К.бр.562/15 од 12.07.2019. године, у седници већа одржаној дана 15. октобра 2019. године, сходно одредби члана 447 став 2 и 5 Законика о кривичном поступку, донео је

РЕШЕЊЕ

Усвајањем жалбе браниоца окривљених АА и ББ, УКИДА СЕ пресуда Основног суда у Новом Пазару 5К.бр.562/15 од 12.07.2019. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару 5К.бр.562/15 од 12.07.2019. године, окривљени АА и ББ, оглашени су кривим због продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 Кривичног законика (КЗ) и окривљена АА је осуђена на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, коју да издржи у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора и одређено да иста не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција и уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора и на новчану казну у одређеном износу од 1.000.000,00 (милион) динара, коју да плати у 10 једнаких месечних рата од по 100.000,00 (стохиљада) динара, почев од правноснажности пресуде, а уколико исту не плати одређено је да ће суд новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих хиљаду динара новчане казне одредити један дан казне затвора, а окривљени ББ је осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године и на новчану казну у одређеном износу од 1.500.000,00 (милионпетстохиљада) динара, коју да плати у 12 једнаких месечних једнаких месечних рата од по 125.000,00 динара, а уколико исту не

плати одређено је да ће суд новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих хиљаду динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, окривљени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка суду, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, а на име судског паушала да плате суду новчани износ од по 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио:

- бранилац окривљених, адвокат Изет Суљовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да другостепени суд окривљене ослободи од оптужбе, сходно одредби члана 423 тачка 1 Законика о кривичном поступку (ЗКП) или првостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, са захтевом да бранилац буде обавештен о седници већа.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу, поднеском Ктж-752/19 од 24.09.2019. године, је предложио да другостепени суд одбије, као неосновану жалбу браниоца окривљених, а побијану пресуду потврди.

Апелациони суд је одржао седницу већа, сходно одредби члана 447 став 2 и 5 ЗКП, у одсуству уредно обавештених Апелационог јавног тужиоца и браниоца окривљених, на којој је размотрио целокупне списе предмета заједно са побијаном пресудом, коју је сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, па је након оцене навода и предлога из жалбе и имајући у виду мишљење Апелационог јавног тужиоца, из напред наведеног писаног поднеска, нашао:

Жалба браниоца окривљених је основана.

Основано се жалбом браниоца окривљених, првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП и из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тиме што се тврди да је изрека побијане пресуде неразумљива и да у пресуди нема уопште разлога о чињеницама које су предмет доказивања, због чега није могуће испитати законитост и правилност пресуде, те је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, у сумњу је доведена и правилност примене кривичног закона, а одлука о кривичној санкцији се не може испитати, па је укидање првостепене пресуде било неопходно, сходно одредби члана 458 став 1 ЗКП.

Наиме, првостепени суд у изреци побијане пресуде окривљене АА и ББ, оглашава кривим, да су као одговорна лица у предузећу „.....“ ДОО и то АА, као власник предузећа, а ББ, као одговорно лице по овлашћењу АА, давали лажне податке о законито стеченим приходима и чињеницама које су од утицаја на утврђивање тих обавеза и да у спорном периоду нису извршили обрачунавање и плаћање пореза на зараду, као и обрачунавање и плаћање доприноса за обавезно социјално осигурање, па су тако оштетили буџет Републике Србије и Фонд обавезног социјалног осигурања и да су тиме извршили

предметно кривично дело. У образложењу побијане пресуде, првостепени суд након оцене изведених доказа само утврђује да су се у радњама окривљених стекли елементи продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ, без навођења противно ком пропису су окривљени поступали.

Имајући у виду да се ради о кривичном делу пореска утаја, које кривично дело је кривично дело са бланкетном диспозицијом, а да у изреци побијане пресуде, а ни у образложењу исте није наведена бланкетна диспозиција, то се основано жалбом браниоца окривљених тврди да побијана пресуда нема разлога о чињеницама које су предмет доказивања и да је изрека побијане пресуде неразумљива, те је иста донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП и члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП.

Даље, првостепени суд у образложењу побијане пресуде на страни шест пасус шест, утврђује да је окривљена АА, у спорном периоду била директор и одговорно лице предузећа „.....“ ДОО, а да је иста свом супругу, окривљеном ББ, дала овлашћење за заступање, што произилази из одбрана оптужених и из налаза вештака економске струке Шабана Грачанина, при чему не врши увид у дато овлашћење, како би сходно одредби члана 112 став 5 КЗ, утврдио да ли се и окривљени ББ, сматра одговорним лицем за извршење предметног кривичног дела и да ли је исти порески обвезник, тим пре, што у налазу вештака економске струке Шабана Грачанина од 06.05.2015. године, се наводи да окривљена АА, у спорном периоду није обрачунала и платила порез на зараде и није обрачунала и платила доприносе за обавезно социјално осигурање, који налаз првостепени суд у целости прихвата као веродостојан. Дакле и по налажењу Апелационог суда, а како се то основано тврди у жалби браниоца окривљених, првостепени суд не даје разлоге ко је у конкретном случају порески обвезник.

Надаље, у образложењу побијане пресуде на страни седам, првостепени суд наводи шта је утврдио на основу исказа испитаног сведока ВВ и налаза и мишљења вештака економске струке Шабана Грачанина, које је у целости прихватио без навођења исказа испитаног сведока и без анализе предметног вештачења, што је противно одредби члана 428 тачка 8 ЗКП, којом је прописано између осталог, да ће суд у образложењу пресуде изнети чињенице које је утврдио у кривичном поступку и из којих разлога их узима као доказане или недоказане, па је стога основан жалбени навод браниоца окривљених, да и о овим чињеницама првостепени суд не даје разлоге.

Због наведених битних повреда одредаба кривичног поступка и чињенично стање је за сада погрешно и непотпуно утврђено, како се то основано истиче у жалби браниоца окривљених.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити наведене битне повреде одредаба кривичног поступка на које је указано овим решењем, дати јасне и непротивречне разлоге о свим чињеницама које су предмет доказивања, изведе доказе које странке буду предлагале и за које суд оцени да су неопходни, а тичу се предмета доказивања (члан 83 ЗКП), водећи рачуна о и чињеницама које окривљени признају и не оспоравају, сходно одредби члана 15 и 16 ЗКП, све изведене доказе оцени појединачно и у вези са осталим доказима, сходно обавези прописаној одредбом члана 419 став 2 ЗКП,

како би извео закључак о извесности постојања одлучне чињенице и донео правилну и на закону засновану одлуку. Суд може дати налог странкама да предложи допунске доказе, при чему ће имати у виду да је предмет доказивања оптужбе на јавном тужиоцу, који је дужан да пружи довољне, јасне и непротивречне доказе за своје тврдње, да су окривљени учинили предметно кривично дело.

Са наведених разлога, Апелациони суд је применом одредбе члана 458 став 1 ЗКП одлучио, као у изреци ове одлуке.

Записничар
Гордана Јовашевић,с.р.

Председник већа-судија
Марина Илић,с.р.